

РЕШЕНИЕ

№ 6429

гр. София, 27.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 13.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **11874** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/. Делото е второ по ред първоинстанционно разглеждане на спора, образувано е след съдебно решение № 2363/7.12.2023г. на ВАС на РБ по адм.дело № 6060/2023г., с което е отменено съдебно решение №2363/6.4.2023г. по адм.дело № 8440/2022г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд със задължителни указания.

Първоначално делото е образувано по жалба на „Електроразпределение Север“ АД, срещу Решение № Ж-366 от 03.08.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране. Иска се отмяна на решението като издадено при съществено нарушение на административните правила, както в противоречие с материалния закон и целите на закона. По същество твърденията са, че производството пред КЕВР е инициатирано по жалба на Д. В. Ф., представляващ „Анион-3“ЕООД срещу отказ на „Електроразпределение Север“ АД да предостави становище с условията за присъединяване на обект фотоволтаична централа (Ф.) с мощност 200 kW, предвидена за изграждане в поземлен имот (ПИ) 32490.67.26 в [населено място], общ, А., област В. към електроразпределителната мрежа на Е.. Комисията е приела жалбата за допустима, като се счита, че „Анион – 3“ ЕООД не е от субектите посочени в чл.22, ал. 1 от ЗЕ да има право да сезира КЕВР със жалба. На следващо място се сочи, че писмо с изх.№ 6061248/14.04.2022г., от „Електроразпределние Север" АД до „Анион – 3 „ЕООД с информация, че е възможно изграждане само на Ф. изцяло за собствени

нужди, без възможност за връщане на генерираната електрическа енергия в мрежата не представлява отказ за предоставяне на становище за условия на присъединяване на Ф. В този смисъл се поддържа, че е налице акт по см. на чл. 21, ал. 5 от АПК, който не подлежи на самостоятелно обжалване. Сочи още, че самото писмо не съставлява „условие по присъединяване“ по смисъла на чл.56 от Наредба №6. Според жалбоподателя КЕВР неправилно е приела, че щом „Електроразпределение Север“ АД вместо да издаде становище за условията за присъединяване, е изпратила писмо изх. № 6061248/14.04.2022г. до „Анион - 3“ ЕООД, то е налице отказ за присъединяване, който е неоснователен. По изложени съображения се иска отмяна на обжалвания административен акт.

Жалбоподателя „Електроразпределение Север“ АД се представлява от адвокат К., която поддържа жалбата и претендира разноски съгласно приложен списък.

Ответникът Комисия за енергийно и водно регулиране се представлява от юрк. Б., която моли за отхвърляне на жалбата, претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Заинтересованата страна „АНИОН – 3“ ЕООД, за съдебно заседание редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Пред „Електроразпределение Север“ АД /ЕР; Е./ е било депозирано Искане № [ЕГН]/01.03.2022г. от "Анион- 3" ЕООД за проучване условията за присъединяване на фотоволтаична електрическа централа с мощност 200 kV към електроразпределителната мрежа, предвидена за изграждане в поземлен имот - ПИ 32490.67.26 в [населено място], общ. А. обл. В. В искането е декларирано, че произведената електрическа енергия няма да се използва за собствено потребление.

След разглеждане на искането „Електроразпределение Север“ АД е изпратило на заявителя писмо с изх. № 6061248/14.04.2022г., с което е заявило, че е възможно изграждане само на Ф. изцяло за собствени нужди, без възможност за връщане на генерираната електрическа енергия в мрежата. Разпределителното дружество се е позовало на „изчерпвания капацитет“ за присъединяване в района, ниското потребление от обекти на клиенти и създадените реални предпоставки за драстични колебания и отклонение на мрежовото напрежение в електроразпределителната мрежа 20/0.4 KV; в района, над регламентираните в нормативната уредба."

Недоволен от последното останал заявителя, който с жалба вх. № 6114418/21.04.2022г. чрез ЕР е сезирал Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/. С писмо с изх. № 6114418/16.05.2022г. до КЕВР е депозирано и становище на ЕР. Относно жалбата ЕР е заявило, че капацитетът в района на изграждане на заявената ФКЦ с мощност 200 KW е изчерпан, поради големите генериращи мощности от В. заявени за присъединяване към въздушен електропровод (В.) „К." със сумарна мощност от 7500 KW, за които ЕР Север има сключени договори за присъединяване.

М. оператор твърди, че максималният товар в обекта на клиента е 15 kW, а средният товар е 4KW при предоставена мощност 250 kW.

ЕР Север е заявило, че предвид гореизложените аргументи за натоварване на разпределителната мрежа в района може да се издаде становище за присъединяване на Ф. изцяло само за собствено потребление, без да се връща електрическа енергия в

разпределителната мрежа.

След анализ на представените доказателства КЕВР е приела жалбата за допустима. Посочено е, че присъединяването на производители към преносната или разпределителните мрежи се извършва съгласно чл. 116 от Закона за енергетика (ЗЕ). Посочено е още, че електроразпределителната мрежа на ЕР Север, като част от електроенергийната система, е така конструирана, че да поема не само еднопосочен поток на енергия, а да пренася в една или друга посока електрическата енергия на присъединените към нея клиенти или производители от или до тях. При условие, че в близост до имота на Ф. има съществуващ ТП с два трансформатора, както и два други ТП присъединени към един и същ ЖР стълб от В. „К." 20 KV, с присъединени клиенти към тях с консумация, превишаваща производството на електрическа енергия от заявената Ф., да се прави отказ за присъединяване на основание „изчерпан капацитет за присъединяване", поради големите генериращи мощности, за които ЕР „има сключени действащи договори за присъединяване, по които мощности предстои да бъдат присъединени", е незаконосъобразно. Касателно соченият от ЕР „действащ договор за ВяЕЦ 2011 г." за 7500.000 KW в становището на оператора не е посочена причината за неизпълнение до момента на договора за присъединяване от 2011г. Позоваването на действащ договор за присъединяване, неизпълнен повече от 10 години, е в противоречие с подхода, изразен от ЕР С в писмо с изх. № 6116385/29.04.2022 г., изпратено до КЕВР относно „прекратяване на договор за присъединяване поради изтичане на неговия срок - 2 години от сключването му".

По изложените съображения КЕВР е приела жалбата на „Анион-3“ЕООД за основателна и е дала задължителни указания 7-дневен срок да издаде становище за присъединяване на Ф. с мощност 200 kW предвидена за изграждане в ПИ 32490.67.26, [населено място], общ. А., обл. В., към разпределителната мрежа на „Електроразпределение Север" АД; В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства и в изпълнение на указанията, дадени с решение № 2363/7.12.2023г. по адм.дело № 6060/2023г. на ВАС, е изслушана и приета съдебно – техническа експертиза /СТЕ/.

Административен съд София-град, III отделение, 17 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима за разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В настоящия случай се установява, че оспореното решение е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган – КЕВР, в рамките на правомощията му.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗЕ, ред. ДВ бр. 17 от 2015 г. регулирането на дейностите в енергетиката и във водоснабдяването и канализацията се осъществява от КЕВР, като според чл. 11, ал. 1 от ЗЕ, ред. ДВ бр. 9 от 2022 г. КЕВР е колегиален орган, състои се от 5 членове, включително председател. Комисията е постоянно действащ орган, който заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав /чл. 13, ал. 1 от ЗЕ, ред. ДВ бр. 35 от 2015/. Комисията разглежда и решава постъпилите жалби в два състава, както следва: състав

"Енергетика", който включва председателя и членовете със стаж в областта на енергетиката и състав "Водоснабдяване и канализация", който включва председателя и членовете със стаж в областта на водоснабдяването и канализацията – чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗЕ, ред. ДВ, бр. 9 от 2022 г. По аргумент от чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗЕ, ред. ДВ бр. 9 от 2022 г. КЕВР се произнася с мотивирани решения, които се приемат с мнозинство повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав, от които поне един от членовете със стаж в енергетиката – при упражняване правомощия на комисията в енергетиката. Въздържане от гласуване не се допуска, а начинът на гласуване на всеки гласувал и мотивите на всеки гласувал против се отразяват в протокола към решението – чл. 13, ал. 4 от ЗЕ. Визираните разпоредби от ЗЕ в редакции, относими по време към процесния административен акт, очертават обстоятелствата, при наличието на които комисията разполага с компетентност да постанови решение като оспореното понастоящем такова. Видно от извлечението от Протокол № 199 от 30.03.2023 г. /л. 94-98/ се установява, че на закрито заседание, проведено на 03.08.2023 г. от тримата членове на състав "Енергетика" на КЕВР са присъствали двама – председателят и един член със стаж в областта на енергетиката, които са гласували "за". Т. е. заседанието на специализирания състав "Енергетика", на което е постановено процесното решение, е проведено от компетентния състав, заседавал при наличие на изискуемия по чл. 13, ал. 1 от ЗЕ ред. ДВ бр. 35 от 2015 г. кворум /двама от трима членове/, а решението е постановено при наличие на предвиденото в чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗЕ ред. ДВ бр. 9 от 2022 г. мнозинство. Предвид изложеното съдът приема, че Решение № Ж-366 от 03.08.2023 г. на КЕВР е постановено от компетентен орган и не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. Спазена е процедурата по провеждане на административното производство.

Според ал. 7 на чл. 22 от ЗЕ, редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60 от ЗЕ - Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, обн. ДВ, бр. 33 от 5 април 2013г. Съгласно чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2013г., КЕВР във всички случаи следва да се произнесе с решение, след като извърши проверка на изложените в нея обстоятелства и след като събере всички необходими доказателства за изясняване на случая.

След събирането на доказателствата и след извършването на проверката следва да се състави доклад и проект за решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата /чл. 145, ал. 1 от Наредбата/. Докладът и проектът за решение, заедно с жалбата и преписката по нея, се представят на председателя на комисията, който с резолюция определя внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание - чл. 145, ал. 2 от Наредбата.

Когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното

производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката - чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

По отношение на материалната законосъобразност на акта съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 116, ал. 1 от ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, за който производителят: 1. е сключил писмен договор за присъединяване по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3; 2. е изпълнил своите задължения по договора по т. 1 и нормативните изисквания за присъединяване към електропреносната или електроразпределителната мрежа; 3. има изградени електрически уредби в границите на собствения си имот или на имота, в който има право да строи, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа, и 4. е сключил договор за достъп по чл. 84, ал. 2.

Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия е регламентирано в Наредба № 6 от 24.02.2014 г. (отм. ДВ, бр. 28 от 2.04.2024 г., в сила от 2.04.2024 г., но действаща към релевантния момент) за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6). Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 23, т. 1 ЗЕВИ (отм.) се съдържа в Глава пета, Раздел I от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи /Наредба № 6, Наредбата/.

Разпоредбата на чл. 23 от Закона за енергията от възобновяеми източници /ЗЕВИ/ предвижда, че лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа, или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на съответната електрическа мрежа заявления за присъединяване в посочени от тях райони, одобрени по чл. 22, ал. 5. В ал. 2 е посочено, че заявления по ал. 1 се подават след одобряване на електрическите мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване, до приключване на едногодишния период по чл. 22, ал. 5.

Операторът на съответната електрическа мрежа разглежда заявленията по реда на постъпването им и с мотивирано становище се произнася по допустимостта на всяко заявление в срок от 14 дни от постъпването му. След изчерпване на одобрените електрически мощности за съответния район операторът на електрическа мрежа връща подадените и неразгледаните заявления, което се смята за мотивиран отказ за присъединяване съгласно чл. 117, ал. 4 от Закона за енергетиката.

По делото е безспорно, че „Анион-3“ ЕООД е подал заявление № [ЕГН]/01.03.2022г. за проучване на условията за присъединяване на Ф. към електроразпределителната мрежа на Е.. Установява се, че Ф. ще е с инсталирана мощност 250kW, изградена в имот с кад. ид 32490.67.26, собственост на дружеството съгласно н.а. № 70, том II, рег. 3499, дело № 226/2015г. Видно от първоначалното заявление, после и от жалбата до КЕВР, „Анион-3“ ЕООД е искало да увеличи вече инсталираната мощност.

С процесното писмо изх. № 6061248/14.04.2022г. Е. е заявило, че е възможно

изграждане само на Ф. изцяло за собствени нужди, без възможност за връщане на генерираната електрическа енергия в мрежата. Разпределителното дружество се е позовало на „изчерпвания капацитет“ за присъединяване в района, ниското потребление от обекти на клиенти и създадените реални предпоставки за драстични колебания и отклонение на мрежовото напрежение в електроразпределителната мрежа 20/0.4 kV, в района, над регламентираните в нормативната уредба." Следователно, налице е отказ по см. на чл. 117, ал. 4 от ЗЕ, подлежащ на оспорване, като предвид гореизложеното и установената фактическа обстановка следва да се приеме, че е налице и активна процесуална легитимация касателно оспорването пред специализирания адм. орган КЕВР, съответно пред АССГ.

С оспореното Решение № Ж-366 от 03.08.2022г. на КЕВР е върната преписката за ново произнасяне на Е., като е даден 7 дневен срок за което. В решението е посочено, че електроразпределителната мрежа на ЕР Север, като част от електроенергийната система, е така конструирана, че да поема не само еднопосочен поток на енергия, а да пренася в една или друга посока електрическата енергия на присъединените към нея клиенти или производители от или до тях. Посочено е, че при условие, че в близост до имота на Ф. има съществуващ ТП с два трансформатора, както и два други ТП присъединени към един и същ ЖР стълб от В. „К.“ 20 kV, с присъединени клиенти към тях с консумация, превишаваща производството на електрическа енергия от заявената Ф., да се прави отказ за присъединяване на основание „изчерпан капацитет за присъединяване", поради големите генериращи мощности, за които ЕР „има сключени действащи договори за присъединяване, по които мощности предстои да бъдат присъединени", е незаконосъобразно. Касателно соченият от ЕР „действащ договор за ВяЕЦ 2011 г." за 7500.000 kW в становището на оператора не е посочена причината за неизпълнение до момента на договора за присъединяване от 2011г. Позоваването на действащ договор за присъединяване, неизпълнен повече от 10 години, е в противоречие с подхода, изразен от ЕР С в писмо с изх. № 6116385/29.04.2022 г., изпратено до КЕВР относно „прекратяване на договор за присъединяване поради изтичане на неговия срок - 2 години от сключването му".

По изложените съображения КЕВР е приела жалбата на „Анион-3“ЕООД за основателна и е дала задължителни указания 7-дневен срок да издаде становище за присъединяване на Ф. с мощност 200 kW предвидена за изграждане в ПИ 32490.67.26, [населено място], общ. А., обл. В., към разпределителната мрежа на „Електроразпределение Север" АД. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

С оглед цитираните по-горе правни норми, съдът намира за правилни и законосъобразни изводите на КЕВР за липса на материалноправна предпоставка за отказ за присъединяване на процесната централа поради неизпълнение на лицензионните задължения на оператора на електроразпределителната мрежа и на нормативната уредба относно присъединяване на производители по реда на чл. 23, т. 1 ЗЕВИ.

Писмото на Е., макар и формално да представлява отказ за присъединяване не е мотивирано, а и не е подкрепено с доказателства. На първо място в писмото е посочено, че няма техническа възможност за присъединяване на обекта. От друга страна КЕВР установява, че съществуват „запасени мощности“ във вр. с договор от 2011г., чиято реализация дори не е започнала. На следващо място твърдението на Е. за колебания и отклонение на мрежовото напрежение в електроразпределителната мрежа 20/0.4 kV, в района, над регламентираните в нормативната уредба не са подкрепени с каквито и да е доказателства, както пред КЕВР, така и пред настоящата съдебна инстанция. В тежест на Е. е било да представи доказателства пред адм. орган за това си твърдение. Последното и във връзка с т.н. „запасени мощности“ по „действащ договор за ВяЕЦ 2011г." за 7500.000 kW, действително води до извод за неубедителност на решаващият извод на Е. за „изчерпвания капацитет“ за присъединяване в района.

Депозираното писмено заключение на СТЕ, представляващо по същество препис на мотивите на КЕВР от оспореното Решение, радикално се различава от заявеното в о.с.з. от в.л. С. С., капацитета за присъединяване на нови производители е изчерпан, като при ново присъединяване ще възникнат драстични колебания на мрежовото напрежение в електроразпределителната мрежа, предизвикани от присъединяване и наличие на присъединителна мощност. В случая нито писменото заключение на СТЕ, нито заявеното в о.с.з. от 13.05.2024г. становище са обосновани и мотивирани. Отделно от това и с оглед разминаването между устните обяснения и писмената част, самото заключение се явява вътрешно противоречиво и не почиващо на обективни критерии, посочени конкретни факти и обстоятелства, поради което и при условията на чл. 202 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК същото не следва да бъде кредитирано.

На следващо място е необходимо да се отбележи, че не е допуснато съществено процесуално нарушение от КЕВР във връзка с твърденията на жалбоподателя за непълнота на доказателствата. При положение, че не е представил никакви доказателства за изчерпвания капацитет на мрежата и евентуалното влошаване на качеството на електроенергията в случай на присъединяване на процесната ФВЦ, липсва задължение за административния орган да извърши проучване на техническите възможности на мрежата и да провери фактите от писмото на „Електроразпределение Север” АД. КЕВР не е длъжна да извърши сама проучването, за което със закон е задължено самото електроразпределително дружество, нито е длъжна да изложи мотиви по въпроси, които не са развити подробно в отказа на самото дружество. В този смисъл има непротиворечива съдебна практика на ВАС по идентични казуси - Решение № 11641 от 16.11.2021г. по адм. д. № 5549/2021г. на ВАС, Трето отделение, Решение № 6249 от 26.05.2021г. по адм. д. № 8698/2020г. на ВАС, Трето отделение.

Осигуряването на достъп до електропреносната и електро разпределителната мрежа е задължение на енергийните предприятия, лицензирани за осъществяване на съответната дейност, което те са длъжни да изпълнят по

отношение на всеки производител и обект за производство, които отговарят на предвидените в закона условия. Изискванията към обектите и производителите на електрическа енергия за присъединяване към мрежите са нормативно установени и лицензиантите не могат да поставят други, допълнителни изисквания или да извършват друга преценка извън тази относно спазването на нормативните изисквания, в какъвто смисъл е и искането на Е. „да се доуточнят инвестиционните намерения“ на „Анион-3“ ЕООД.

Действително, задължението на електроразпределителното дружество по чл. 116, ал. 1 ЗЕ не е безусловно, а е поставено в зависимост от изпълнението от заявителя - производител на ел. енергия на определени изисквания, изрично изброени в чл. 116 ЗЕ /административни и технически задължения на заявителя/, така и тези по чл. 3, ал. 1 от Наредба № 6, като за целта не трябва да са налице и пречките по чл. 3, ал. 2 от Наредбата. В конкретния случай обаче "Електроразпределение Север" АД не твърди, че обектът не отговаря на изискванията на чл. 3 от Наредба № 6 и на чл. 116 ЗЕ, в който случай би могъл да се позове на правото си да откаже присъединяването на обекта. Нещо повече, съобразно хипотезата на чл. 80, ал. 16 от Наредбата и при действително намален капацитет, операторът е могъл да предложи останалия капацитет на производителя, в случай, че действително е налице превишаване на заявената мощност от останалия капацитет за района.

С оглед гореизложеното незаконосъобразността на отказа за присъединяване произтича от нарушение на материалноправни разпоредби, като ирелевантна се явява причината, поради която електроразпределителното дружество е в невъзможност да изпълни задължението си за присъединяване на централата от процесната категория, доколкото същата касае техническите възможности на мрежата, за която отговаря това дружеството, както и инвестиционните му намерения. Съгласно издадената лицензия № Л-138-07/13.08.2004г. жалбоподателят има задължение да развива мрежата като планира необходимите инвестиции в съответствие с принципа на икономическата целесъобразност и при икономически обосновани разходи с оглед задоволяване търсенето на електрическа енергия на територията на лицензията и осигуряване на транспортирането на електрическата енергия до потребителите, както и да присъединява при условията на равнопоставеност спрямо останалите потребители от същата група всяко лице, разположено на територията на лицензията, което отговаря на изискванията на закона. В случая жалбоподателят нарушава задълженията си по издадената му лицензия, а от друга страна, отказът за присъединяване по причини, различни от формулираните в закона, може да се разглежда като нарушаване на изискването за равнопоставеност, което е задължено дружеството да следва съгласно лицензията, тъй като лицето, което заявява присъединяване е поставено в неравнопоставено положение спрямо предходни заявители, само защото заявлението му е подадено след техните.

Предвид изложеното настоящия съдебен състав приема, че оспореното решение

е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и следва да бъде уважена за сумата от 200.00 лева на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, за всяка една инстанция до сега или общо 600 лева..

Водим от гореизложеното и на основание чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, Административен съд София-град, 17-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределение Север“ АД срещу Решение № Ж-366 от 03.08.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране
ОСЪЖДА „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 600 (шестстотин) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от деня на получаване на съобщение, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: